

OPŠTINSKOM SUDIJI ZA PREKRŠAJE

S J E N I C A

VEĆE ZA PREKRŠAJE

K R A J E V O

Rešenjem Opštinskog sudije za prekršaje u Sjenici, I-Up.br.296/92 od 25. 09. 1992. godine, okrivljeni je nezadovoljan te blagovremeno i u zakonskom roku izjavljuje

Z A L O Ž B U

Zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primene materijalnog prava,
- bitne povrede odredaba prekršajnog postupka
- same odluke

U svrhu svojih navoda žalilac daje sledeće

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem I-Up.br.296/92 od 25. 09. 1992. godine, kažnjen sam kaznom zatvora u trajanju od 20 dana, kao i da platim troškove paušalnih troškova u iznosu od 90- dinara.

Zbog toga što u toku meseca novembra 1991. godine, kako se navodi u rešenju nisam prijavio vojnom osecu Raška-Sjenica, kod koga se vodi u vojnu evidenciju, u svojstvu vojnog obaveznika, nisam prijavio promenu adrese stana i dao novu adresu, te je iz tih razloga dana 22. 12. 1991. godine, po navodu sudije za prekršaje učinjen prekršaj iz čl. 72. st. 2. Zakona o vojnoj obavezi.

Ja sam 15. 12. 1991. godine, otputovao za Sarajevo, jer sam imao obezbedjen posao da radim po dnevnicu, u trajanju od 10 dana, što sam i učinio i radio po dnevnicu u Sarajevo, tako da dana 22. 12. 1991. godine, nisam bio u Sjenici, ali nije istekao rok od 15 dana da sam duže boravio u Sarajevo, pa obzirom da sam boravio kraće od 15 dana, nisam po Zakonu bio obavezan da prijavljujem promenu stana, jer u konkretnom slučaju ja sam radio kod lica privatnog i kod nijednog lica se nisam duže zadržao od 2 dana, pa iz tih razloga nisam mogao ni prijaviti adresu stana.

Smatram da sud, odnosno sudija za prekršaje nije utvrdio pravo činjenično stanje, jer nije izveo ovaj dokaz da utvrdi kada sam otputovao za Sarajevo, i kada sam se vratio, o čemu ja navodim da se u svojstvu svedoka na ovu činjenicu saslušaju Mujović Nuradin, radnik PIK "Pešter", te moj otac Mujović Ragip, da nisam boravio duže od 10 dana i da nije bila moja namera da kao vojni obaveznik izbegavam vojnu obavezu. Računajući da sam jedan dan proveo u putu od Sjenice do Sarajeva i drugi dana takođe od Sjenice do Sarajeva, ja nisam bio odsutan duže od 8 dana, sa teritorije Opštine Sjenica-Raška, gde sam vojni obaveznik, pa bi zaista bilo nesmisleno da za tak kratko vreme prijavljivati promenu stana, jer bi smatrao sam došlo tada do izbegavanja vojnog roka, kako mi nebi ušli u trag, a ne na ovaj način kako se to desilo.

I-Up.br.296/92

Opštinski sudija za prekršaje u Sjenici Behida Muslić

prvostepeni organ na osnovu izvedenih dokaza potpuno i pravilno utvrdio. Prema članu 72. st. 1. Zakona o vojnoj obavezi, regrut i lice u rezervnom sastavu dužni su da u roku od 8 dana od dana nastale promene nadležnom organu društveno-političke zajednice kod koga su i uvideni u vojnoj evidenciji, prijave pored ostalog i promenu stana /novu adresu/, dok je čl. 78. st. 2. istog Zakona, propisano, da će se kaznom zatvora do 30 dana, kazniti regrut ili lice u rezervnom sastavu ako mu se, pored ostalog i zbog neprijavlivanja promene stana nije mogao blagovremeno dostaviti poziv za vojnu službu. U konkretnom slučaju na osnovu stanja u spisima, a posebno iskaza okrivljenog, pouzdano se može zaključiti da je okrivljeni izvršio promenu stanovanja i da tu promenu nije prijavio nadležnom organu kod koga se vodi u vojnoj evidenciji u roku od 8 dana od dana nastale promene, zbog čega mu i nije mogao biti uručen poziv za mobilizaciju, te i po oceni Veća ovakav propust ukazuje na postojanje prekršaja iz čl. 78. st. 2. Zakona o vojnoj obavezi. Jer, iz poziva na službu u oružane snage, koji se nalazi u spisima predmeta se vidi da je okrivljeni prijavio nadležnom organu mesto stanovanja u Sjenici u ulici M. Tita 8B, dok se iz odbrane okrivljenog utvrđuje da je okrivljeni otišao za Sarajevo da traži posao i da nadležnom organu nije prijavio promenu stana tj. nije dao novu adresu, ističući da nije znao da to treba da učini usled čega mu nije mogao biti uručen poziv za mobilizaciju za dane 30. 9. i 09. 10. 1991. godine. Dalje iz spisa predmeta proizilazi da je prilikom pokušaja uručivanja poziva okrivljenom na adresu koju je dao nadležnom organu konstatovano da se isti nalazi u Sarajevu od 29. 9. 1991. godine, da tražio posao i da se nije javljao, te i da se nalazi kod rođjaka na adresi Bjelave 49. Sarajevo, na koju je adresu kako to iz spisa predmeta dalje proizilazi, okrivljenom slat poziv putem telegrama, ali je isti vraćen neuručen sa konstatacijom da je primalao nepoznat. Iz svega napred proizilazi da u radnjama žalioca stoje sve bitne obeležja prekršaja za koji je oglašavan odgovornim i kažnjen proglašavanjem okrivljenog odgovornim za navedeni prekršaj nije povredjen zakon na njegovu štetu.

Veće je cenilo i ostale nevođe žalbe pa nalazi da su neosnovani, da nedovođe u sumnju pravilnost utvrdjenog činjeničnog stanja, odgovornost žalioca za navedeni prekršaj i odluku o izrečenoj kazni zatvora.

Ocenjujući pravilnost izrečene kazne zatvora u trajanju od 25 dana, Veće nalazi da je ova kazna srazmerna težini prekršaja, stepenu odgovornosti okrivljenog za isti i dovoljna za postizanje svrhe kažnjavanja. Imajući u vidu težinu učinjenog prekršaja i okolnost da je za prekršaj u pitanju propisana samo strožija vrata kazne - kazna zatvora i to do 30 dana, nije prihvaćen predlog žalbe da se prema žalocu izriče blažija kazna, jer se blažijom kaznom od izrečene nebi postigla svrha kažnjavanja.

Se izloženog, a na osnovu čl. 259. Zakona o prekršajima, odlučeno je kao u izradi ovog rešenja.

Protiv ovog rešenja nema mesta žalbi, a kažnjeni može u roku od 15 dana od dana prijema ovog rešenja, podneti zahtev za vanredno preispitivanje pravosudnog rešenja o prekršaju Vrhovnom sudu Srbije u Beogradu.

REŠENO U VEĆU ZA PREKRŠAJE KRALJEVO, dana 29. 10. 1992. godine.

PREDSEDNIK VEĆA - Sudija,
SPA Šušnjojević Diković

3

Smatram da sudija nije utvrdio odlučujuću činjenicu, dan odlaska i dan povratka iz Sarajeva, te je došlo do nedovoljnog utvrđenog činjeničnog stanja, a samim neutvrđivanjem činjeničnog stanja, došlo je do pogrešne p' mene materijalnog prava i bitne povrede prekršajnog postupka.

Takodje, prilikom odmeravanja kazne, vrste, visine nije na strani okrivljenog uzeta nijedna olakšavajuća okolnost koja bi uticala na visinu i vrstu kazne, da se zaista radi o mladom čoveku koji prekršajno nije kažnjavan i o čoveku koji nije izbegavao vojni rok, već da se radi čisto o licu koje privremeno boravilo u Sarajevu, a ne snikakvom namerom da bi izbegao vojnu obavezu.

Stoga molimo drugostepeni organ da ceni sve izvedene dokaze, u predhodnom postupku, kao i navode u ovoj žalbi i oceni da je kazna zaista izrečena, a nije utvrđeno pravo činjenično stanje, jer da je utvrđeno pravo činjenično stanje, nebi se mogla izreći ovako stroga kazna zatvora u trajanju od 20 dana, jer bi organ došao do zaključka da zaista nisam kriv i doneo bi oslobadajuće rešenje.

Stoga *

P R E D L A Ž E N J E

Da drugostepeni organ rešenje I-Up.br.296/92 od 25. 09. 1992. godine UKINE u celosti kao neosnovano, i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Z A L I L A C,
/Mujović /Ragipa/ Safet/
iz Sjenice Ul. Pešterska bb
Sjenica

Opštinski sudija za prekršaje u Sjenici Behida Muslić rešavajući u prekršajnom postupku kao sudija pojedinac protiv okrivljenog Mujović Safeta iz Sjenice, zbog prekršaja iz čl. 78 st. 2 Zakona o vojnoj obavezi, a na osnovu čl. 84, 95, 118, 232 i 235 Zakona o prekršajima, dana 25.9.1992.god. doneo je

R E Š E Ń E

OKRIVLJENI: MUJUVIĆ /Rašipa/ SAFET, rođen 1960.god. u Sjenici, po zanimanju radnik bez zaposlenja, navodno suški i prekršajno ne kažnjavan, sa stanom u Sjenici ul. Peeterska bb,

O d g o v o r a n j e

Iste u toku meseca Novembra 1991.god. Vojnom odseku Raška - Sjenica kod koga se vodi u vojnoj evidenciji u svojstvu vojnog obveznika rezervnog sastava nije prijavio promenu stana - dao novu adresu zbog čega mu se nije moglo uručiti vojna mobilizacijsku bežbu na koju je bio pozvan dana 22.12.1991.god. čime je učinio prekršaj iz čl. 78 st. 2 Zakona o vojnoj obavezi, zbog čega se na osnovu istih propisa i u primenu čl. 37 Zakona o prekršajima,

K A Ž Ń J A V A

KAZNOM ZATVORA u trajanju od 20 /dvadeset/ dana. Kažnjeni će se uputiti na izdržavanje kazne zatvora u navedenom trajanju u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti rešenja. Kažnjeni je dužan naime troškove paukala po ovom rešenju platiti nos od 90 din. u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti rešenja na žiro račun br.62620-840-5012 sa nazivom troškovi prekršajnog postupka, a pripadaju budžetu Republike, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Primerak uplatnice dostaviti ovom sudiji.

O b r a - l o ž e n j e

Vojni odsek Raška podneo je zahtev br.666/152 od 20.1.1991.god. sa predlogom da se protiv okrivljenog pokrene prekršajni postupak isti optuži krivim i kazni po zakonu zbog osnovane sumnje da je učinio prekršaj bliže opisan u izreci rešenja.

Na saslušanju kod ovog sudije, okrivljeni je pored ostalog izjavio, da je od meseca septembra 1991.god., do Februara meseca 1992.god. bio u Sarajevu gde je radio za dnevnicu, da je menjao adresu stanovanja i da Vojnom odseku Raška nije prijavio promenu stana - novu adresu, jer nije imao stalnu adresu stanovanja i da nije znao da će ga tražiti za mobilizacijsku vežbu.

Na osnovu Foriva na službu u oružane snage Mujović Safeta, zahteva za poratanje prekršajnog postupka, kao i saslušanja okrivljenog, sudija je došao do ubeđenja da je okrivljeni učinio prekršaj koji mu se zahtevom stavlja na teret te da je za isti lično odgovoran.

Sudija je visinu i vrstu kazne odredio, prevashodno prema težini izvršenog prekršaja, stepenu odgovornosti okrivljenog, njegovim ličnim i porodičnim prilikama, kao i svih drugih okolnosti iz čl. 37 Zakona o prekršajima.

Troškovi paukalka opredeljeni su u smislu čl. 150.st.2 Zakona o prekršajima.

Rešeno kod Opštinskog sudije za prekršaje u Sjenici, dana 25.09.1992.godine.

PRAVNA POUKA: protiv ovog rešenja, može se i-javiti žalba. Veću za prekršaje u Kraljevu, u roku od 8 dana od dana prijema istog, preko ovog sudije.

SUDIJA ZA PREKRŠAJE
Behida Muslić